

[Fiskeriministeren]

med henblik på at bilægge tvister og tilvejebringe forlig mellem de to parter vedrørende størrelsen af skadeserstatningen. I tilfælde, hvor der ikke har kunnet tilvejebringes en forligsmæssig ordning, skal komiteen forelægge komiteen i klagerens land en beretning om undersøgelsen. De her omtalte bestemmelser er ikke til hinder for, at de skadelidte forfølger deres krav ved domstolen.

Det er endvidere aftalt, at de to komiteer skal tage de nødvendige skridt til et oplysningsarbejde blandt fiskere i de to lande angående fiskemetoder og fiskeriområder. Baggrunden for denne bestemmelse var, at tidligere sager gav grund til at antage, at hollandske fiskere i mange tilfælde savnede kendskab til danske fiskemetoder, og at denne omstændighed i en del af de anmeldte sager kunne være årsagen til opståede skader.

Endelig er det aftalt, at de to komiteer skal afholde fællesmøder i det omfang, der er behov herfor. Sådanne møder har siden været afholdt én eller to gange om året, skiftevis i Holland og Danmark.

Generelt kan jeg udtale, at komitébehandlingen af de i årenes løb modtagne skadesanmeldelser har vist sig at være til stor nytte, ikke mindst på grund af den direkte kontakt, der herigennem blev etableret mellem de danske og hollandske fiskerierorganisationer.

Fælleskomiteen har haft mange sager til behandling, og disse har så godt som udelukkende drejet sig om skadesramte danske fiskere. Sagsantallet har naturligt varieret ret stærkt fra år til år, og bemærkelsesværdigt er det, at de gange, der fra hollandsk side er foretaget et oplysningsarbejde om de danske fiskemetoder, har det vist sig at have en begrænsende effekt på antallet af skadesanmeldelser. Der er her grund til at fremhæve, at såvel de hollandske myndigheder som fiskerierorganisationerne tidligere har udfoldet en energisk indsats inden for dette oplysningsarbejde. De mange skadesager har ofte været vanskelige at rede ud, og mange sager har måttet henlægges på grund af manglende bevisligheder.

I fiskeriministeriet har man siden nytår kun modtaget 1 anmeldelse om en hollandsk fiskers skade på et dansk fiskerifartøj og redskaber, men fra anden side har jeg modtaget underretning om, at antallet af episoder med hollandske fiskere skal være langt større, og

at danske fiskere føler, at de i mange tilfælde har været udsat for chikane.

Jeg ønsker klart at tilkendegive, at jeg nærer fuld forståelse for, at episoder af denne art og dette omfang er egnede til at skabe bitterhed blandt danske fiskere, som i forvejen føler sig i en presset økonomisk situation. Jeg vil derfor tage skridt til, at der snarest afholdes et fællesmøde i de to komiteer til klarlæggelse af årsagerne til den nu opståede situation. Jeg må finde det rigtigst, at der afholdes et sådant møde, inden jeg overvejer eventuelle yderligere skridt i sagen.

Spm. nr. 192

Til *ministeren for skatter og afgifter* (8/2 82) af:

Barsøe-Carnfeldt (FP):

»Vil ministeren belyse, hvad der nøjagtigt indeholdes i begrebet »afkastet« af formue anbragt i egen bolig?«

Begrundelse

I betænkningen om beskatningsregler for ejerboliger nr. 734 af februar 1975 står om den oprindelige begrundelse for »lejeværdi af egen bolig« anført: »Den lejeværdi, som skal tages til indtægt, skal i princippet svare til det beløb, som boligen kunne indbringe ved udleje.«

Den ligestilling, der søgtes tilvejebragt på denne baggrund, angik »afkastet« af formuer anbragt på rente og formuer anbragt i bolig i egen ejendom.

Besvarelse (16/2 82):

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Grundlaget for de gældende regler om beskatning af værdien af bolig i egen ejendom fandtes oprindelig i statskattelovens § 4 b. Efter denne bestemmelse skulle lejeværdi af bolig i egen ejendom medregnes ved opgørelsen af ejerens skattepligtige indkomst, hvad enten den pågældende havde gjort brug af sin beboelsesret eller ej. Lejeværdien blev ansat til det beløb, som kunne opnås ved udleje af ejendommen. Når særlige forhold gjorde denne opgørelsesmåde mindre egnet, kunne ansættelsen af lejeværdien ske skønmæssigt. Hvis der ved lov eller offentlig myndigheds bestemmelse var fastsat et mak-